

Hållbarhet inom dövidrott: Utmaningar och lösningar i Europa

2 april 2025

Filmen är på internationella tecken men man kan välja svenska som undertext.

Under de senaste decennierna har dövidrotten globalt mött betydande utmaningar, särskilt när det gäller deltagande och synlighet. Vid Deaflympics 2021 i Brasilien deltog 2 412 idrottare, vilket markerar en nedgång i antalet deltagare för första gången sedan Deaflympics 2005 i Melbourne. Var pandemin boven i dramat, eller tappar dövidrotten popularitet?

I augusti 2024 erbjöd det Europeiska Dövbowlingsmästerskapet i Bryssel, arrangerat av Europeiska Dövidrottsorganisationen (EDSO) i samarbete med Belgiska Dövidrottsförbundet (BDC), en utmärkt möjlighet att undersöka dövidrottens nuvarande situation i Europa. Representanter från Belgien, Sverige, Tyskland och Frankrike delade med sig av sina insikter om läget och möjliga lösningar.

Åldrande inom dövidrotten?

”Även om antalet klubbar förblir relativt stabilt minskar medlemsantalet, främst på grund av en åldrande medlemsbas och att äldre idrottare går bort,” säger Jan Van den Braembussche, ordförande för Belgiska Dövidrottsförbundet (BDC), som uttrycker oro för dövidrottens framtid i Belgien. ”Vi ser en märkbar minskning av unga döva idrottare, något som tidigare underlättades av dövskolor.”

Integreringen av döva barn i vanliga skolor har gjort det svårare att engagera dem i dövidrott. Frédéric Delsol, en fransk idrottare i bowlinglaget, bekräftade att förändringar i dövutbildningen har försvagat vägarna in i dövidrotten. Han noterade en minskning av deltagandet i Frankrike, särskilt inom mindre populära sporter som badminton, bowling och bordtennis.

”I det förflutna organiserade dövskolor gemensamma sportturneringar, vilket främjade kontakt och deltagande i dövklubbar. När dövskolorna har försvagats på grund av integrationen i hörande skolor har även kopplingen till dövidrotten försvagats,” sa han och uttryckte en dyster syn på framtiden för dövidrotten.

Positiva utvecklingar inom europeisk dövidrott?

Även om det finns oro i Belgien och Frankrike om dövidrottens framtid, visade det senaste Europeiska Dövbowlingsmästerskapet ingen betydande skillnad mellan äldre och yngre deltagare. Är detta ett drag hos sporten i sig eller en bredare trend?

I Tyskland verkar det finnas en ökning av unga personer som engagerar sig i dövidrotten. Deutsche Gehörlosen-Sportjugend, Tysklands ungdomsförbund för dövidrott, får finansiering från det hörande Deutsche Sportjugend för att organisera aktiviteter för unga dövidrottare. Thomas Ritter, idrottsdirektör för Tysklands dövbowlingslag, lyfte fram att detta är en global ovanlighet.

”Detta stöd gör det möjligt för oss att arbeta mer transparent och samarbeta med vanliga skolor, vilket främjar deltagande av unga döva idrottare i idrotten.”

Sveriges dövidrottsförbund har anpassat sig till den nya verkligheten där många döva barn går i vanliga skolor, ofta med cochleaimplantat (CI). Förbundet har prioriterat att engagera dessa barn och arbetar aktivt för att nå ut till skolorna de går i.

”Vi anställde en person dedikerad till att nätverka med vanliga idrottsförbund,” förklarade Anna Polivanchuk från Sveriges dövidrottsförbund. ”Denna person utvecklade ett utbildningspaket för att öka medvetenheten om dövidrott bland tränare och annan personal i idrottsklubbar över hela Sverige.”

Detta utbildningspaket ökar inte bara kunskapen om döva personer och dövidrott utan främjar också samarbete med dövidrottsförbundet. Vanliga klubbar kan hänvisa döva idrottare med CI till förbundet, som sedan säkerställer att dessa idrottare får tillgång till dövidrottsmöjligheter.

”Vanliga klubbar förstår inte alltid hur de ska anpassa sig till döva idrottare, vilket kan leda till bristande motivation för döva att delta i idrott,” förklarade Polivanchuk. ”Det är avgörande att ge korrekt information.”

Är samarbete med vanliga idrottsförbund lösningen?

I Tyskland och Sverige har samarbetet med vanliga idrottsförbund och skolor visat sig effektivt. Men är denna modell genomförbar i andra länder som Belgien och Frankrike?

Enligt Jan Van den Braembussche gör GDPR-regler i Belgien ett sådant samarbete svårt.

”Vi vill nå ut till döva medlemmar i vanliga förbund, men de kan inte dela denna information med oss,” sa BDC:s ordförande, som hoppas locka nya idrottare genom medieinsatser. ”Förra året anslöt sig två unga döva idrottare – en 16-årig tennisspelare och en 17-årig simmare – efter att ha läst en tidningsartikel om dövidrott och kontaktat oss via sociala medier.”

I Frankrike mottog dövidrottsförbundet tidigare direkt statlig finansiering, men nu kanaliseras all finansiering genom ett enda förbund för handikappidrott.

”Detta borde locka fler döva idrottare, men motsatsen har hänt,” sa Frédéric Delsol och noterade en minskning av deltagarna i det nationella bowlinglaget, både på herr- och damsidan. ”Behörighetskriterierna har blivit striktare och missanpassade till dövidrottares normer, vilket är skadligt för dövidrottens hållbarhet.”

Delsol kritiserade också handikappidrottsförbundet, som huvudsakligen drivs av personer utan teckenspråkskompetens, för att favorisera orala döva framför teckenspråkiga döva, vilka sedan organiserar egna aktiviteter.

Är termen ”Oralympics” rättvis kritik?

Vid de senaste Deaflympics deltog allt fler idrottare utan teckenspråkskunskaper, vilket väckte kritik och till och med smeknamnet ”Oralympics.” Thomas Ritter noterade att användningen av teckenspråk varierar mellan sporter:

”I bowling används mer teckenspråk, medan andra sporter har fler deltagare som är orala.” Han använder en kommunikationsstrategi som innebär att han fortsätter använda teckenspråk med icke-teckenspråkiga idrottare för att fungera som en förebild.

”Vi tror att de kan lära sig och utveckla sin teckenspråkskompetens.”

De flesta svenska idrottare använder teckenspråk, men det finns CI-användare och orala döva som föredrar talad kommunikation.

”De är också en del av vår målgrupp,” förklarade Anna Polivanchuk. ”Vi uppmuntrar dem att lära sig teckenspråk men anpassar oss också för att få dem att känna sig välkomna. Integration är viktigare än att påtvinga språkliga krav.”

Hon delade en berättelse om en CI-användare som gick med i det svenska futsallaget utan några tidigare kunskaper i teckenspråk.

”De andra lagmedlemmarna använder teckenspråk men har också CI. Nykomlingen kopplade ihop sig med dem genom gemensamma erfarenheter som CI-användare men insåg att hon saknade teckenspråkskunskaper, vilket hon ångrade. Hon är nu motiverad att lära sig, och laget stöttar henne i denna process för att hon ska känna sig mer integrerad.”

Dövidrottens landskap i Europa står vid ett vägskäl. I länder som Tyskland och Sverige verkar dövidrottens framtid vara säkrad tack vare framgångsrika samarbeten med vanliga idrottsförbund och skolor. Men deltagandet släpar efter i länder som Belgien och Frankrike, vilket väcker frågan: Kommer dövidrottens framtid att bero på att bygga starkare broar mellan döva och hörande samhällen?

HUVUDREPORTER - SAM VERSTRAETE

MEDREPORTER - KENNY ÅKESSON

STÖDJANDE REPORTER - JORN RIJCKAERT